

A kicsi cickányokról

Svédországi levél Bayer Zsoltnak

Néhány éve már találkoztunk egyszer, Zsolt, amikor a göteborgi magyarok meghívottja voltál. Az előadásod tetszett, és örültem, hogy megismerhettelek. Össze is tegeződtünk akkor. Írásaidat már előbb is olvastam, és bár a stílusod néha zavart, a durvaságokat, sőt a trágárságokat is azért könnyebben elfogadja az ember, ha a mondanivaló igaz. És tény, hogy néha túlzónak tartott kifejezéseid ellenére, a legtöbb vonatkozásban egyet tudtam veled érteni.

Egyáltalában nincs szándékomban publicisztikád változásait történetileg elemezni, de azt hiszem, kötelességem néhány észrevételt tennem az egyik aktuális teljesítményeddel kapcsolatban: a március 11-i *Korrektúra-esten* Mátészalkán elhangzott szövegedről. (Az olvasó – ha véletlenül még nem találkozott veled – megtalálhatja az ATV, a 168 óra vagy a kuruc.info honlapján.)

Pontosan nem tudom miért, de szerintem csak úgy teszel, mintha nem olvastad volna a Jobbik *Radikális változás* című programját. Talán hogy ne kelljen érdemben foglalkoznod veled? Ugyanis olyan cselekedeteket, magatartást tulajdonítsz nekik, amelyek messze állnak az ebben foglaltaktól. Ez mindenekelőtt abban a képben ütözik ki, amelyet a külföldi tőkéhez való álláspontjukról rajzolsz. A „leszámolunk a multikkal” kifejezést úgy idézed, mintha ismétlése mindennapos gyakorlat lenne e párt vezetőinél. Vajon hogy lehet az, hogy ezt így a Google-keresőbe írva egyetlen találatot sem kapunk? A *Radikális változásban* kétszer szerepel az első szó. Az egyik helyen az orvhalászattal, a másikon „a rendőrség tevékenységét uraló statisztikai szemlélettel” szándékoznak leszámolni.

A Jobbik programjában a multikról ezt a szöveget találjuk: „A multinacionális cégek az olcsó munkaerő és a felvásárlópiaci potenciál miatt betelepültek hazánkba, miközben megjelenésükkel több szektorban kétszer annyi munkahelyet szüntettek meg, mint amennyit termeltek.” A jövőben a párt szerint ezt a következőképpen kell orvosolni: „Az OECD-tagállamok (köztük Magyarország) által közösen elfogadott, a multinacionális vállalatok működésére tett ajánlásokat hazánkban maximálisan érvényesíteni fogjuk, felhasználva más országok tapasztalatait az érdekérvényesítési gyakorlat terén.”

Talán hogy jobban megértse (bocsánat, hogy most itt az általad oly kedvelt szófordulattal éltem), ezt úgy fordítod le a magad és neked hívó olvasók számára, mintha egy Jobbik-kormány megalakulása esetén a külföldi cégek feltétel nélkül és azonnal szedhetnék a sátorfájukat. Azt javasolod, hogy „játsszunk el a gondolattal: megjöttetek, ti vagytok a főnökök. Leszámoltatok a multikkal hétfőn. Mi lesz kedden, kicsi cickányok? Addig nem szoktatok gondolkodni?” – kérdezed a mindentudó, a magát magasabb rendűnek érző ember fölényes és bizony lenéző hangnemében. Mert igaz - teszed hozzá, hogy a módszerváltás óta (bocsánat, te valamilyen, talán csak általad ismert ok miatt rendszerváltást mondsz) egymillió munkahely megszűnt, de a multik háromezerezt „voltak képesek teremteni” (mondjuk ki inkább őszintén: annyit hagytak meg azoknak, akiket hasznosítható munkaerőnek tartottak). Most, hogy az új gárda *eltörli* a multikat, ezzel eltörli az ezek által meghagyandónak ítélt háromezerezer munkahelyet is, ami – mint megjegyzed - egymillió eltartandó embert jelent. (Itt felhívom a figyelmet a számok rímelésére. Hátha a figyelmetlen olvasó a két egymillióst tudattalanul azonosnak veszi, és elfelejti, hogy a multiuralom idején munkanélkülivé vált egymillió ember ezzel a számítással legalább hárommillió nyomorba jutását jelenti.)

Érdeemes fellapozni a sajtót; ezúttal nézzük a baloldalt. A Népszabadság 2005. december 8-i számában *Orbán: Adókerülő multik* cím alatt ezt olvashatjuk: „A Fidesz elnöke (...) hangsúlyozta: »olyan, hogy magyar gazdaság nincsen«, hiszen két gazdaságot látunk, az egyik része sikeres, itt a nemzetközi nagy cégek és néhány tőkeerős magyar vállalat található,

a másik rész azonban - a magyar kis- és középvállalkozások - a túlélésért küzd. Holott ez a vállalkozói réteg ad munkát 1,5 millió embernek Magyarországon.”

Ismét a Népszabadság; ezúttal a 2006. január 25-i számból. Cím: *Orbán szerint saját hazájában sarcolják a multik a magyart.* Az ide vonatkozó szövegből: „Nem elég arról beszélni, hogy teremtsünk új munkahelyeket, nem elég arról beszélni, hogy magasabbak legyenek a munkabérek, arról is beszélni kell, miért engedjük, hogy újabb és újabb bőrt húzzanak le rólunk a nagy nemzetközi cégek, miért hagyjuk, hogy megsarcoljanak bennünket külföldiek a saját hazánkban.”

Mondd csak, Zsolt, mindezt olvasva, nem kél benned az inger, hogy lekiscickányozd a jobbikosok mellett mostani munkaadóidat is? Vagy ők ma már a fenti Orbán-idézetekhez viszonyítva is másként gondolkodnak és beszélnek hazánk kiszolgáltatottságáról?

A Jobbiknál azonban – mint megállapítod – csak „hülyeségeket” szokás beszélni „nagy hangon, az nem túl bonyolult.” Aztán hozzáteszed: „Egy országot kormányozni az kicsit macerásabb.”

Hát te már csak tudod. Valószínűleg rád kellene bízni, mert ha véletlenül a Jobbik jutna kormányra, „másfél év alatt tönkretennének mindent, ami fontos.” Nyilván nem a tapasztalatlanság a probléma, hiszen '98-ban a fideszesek sem voltak gyakorlott specialisták. Kétségtelen, hogy szerinted ezek (mármint a jobbikosok), minden hozzájuk gyűlt szakemberrel együtt *buták*. Vagy netán gonoszok?

Áruld már el, Zsolt, miért gyűlölöd őket? Csak nem fizetésért?

A Jobbiknak – legalábbis ebben a beszédedben – még egyetlen célkitűzését támadod: a csendőrség létrehozásának a szándékát. Biztosan olvastad azt az alapos tanulmányt, amit erről a kérdéstről a párt szakértői készítettek, ezért elvi kifogást nem emeltél. Pedig őszintén szólva erre is számítottam, hiszen nem ritka ma sem a magyar csendőrségre irányuló, hamis érvekkel dolgozó támadás. Te egy gyakorlati kételyt állítasz vele szemben: „mibül?” Csendőrség helyett a rendőrség megfelelő szintre fejlesztését javasolod, mintha ehhez nem lennének éppúgy szükségesek jelentős összegek. Meglehet, valóban nem érted a két fegyveres testület feladatai közötti különbséget, ami világossá teszi, hogy bármelyik elhagyása káros hatással lehet a társadalom jó működésére. Persze a pénzhiány jelentős korlátozó tényező, továbbá semmi sem tökéletes a világon. A kórházakat is pénzhiány miatt (no, azért nem csupán emiatt) igyekezett leépíteni Magyarországon az utóbbi nyolc évben országgló politikai garnitúra.

Nemigen mondható tisztességesnek az a mód, ahogy a Kuruc.info, a Barikád és a Jobbik Magyarországi Mozgalom közé következetesen és talán élvezettel egyenlőségjelet teszel. Te jól informált ember vagy. Ezért magad is tudod, hogy a Kuruc.info egy önálló intézmény, ezért nem korrekt mindent, ami ott elhangzik, a Jobbik nézetének kikiáltani. De akárminek tekinted is a Kuruc.infót, érthetetlen egy ott megjelent mondatra („Egy spicivel kevesebb: elindult a pokol felé az SZDSZ-es főrabbi”) való dühödt kirohanásod. Raj Tamás – többek között néhány katolikus püspökkel egyetemben – valóban rajta volt egy közismert, bár némelyek szerint talán nem teljesen hiteles ügynöklistán; valóban SZDSZ-es volt, sőt e párt országgyűlési képviselője is néhány évig, és valóban főrabbi volt. Az is igaz, hogy annak az embernek a lelke, aki súlyos bűnöket követett el, és haláláig nem bánta meg azokat, a pokolra jut. Ez rád is érvényes, Zsolt, meg rám is. De hogy valóban kinek lett ez a sorsa, azt, míg élünk, csak Isten tudhatja, mi ebből a világból másokra vonatkoztatva ezt meghatározni hiába próbálkozunk. Erről való véleményünk erkölcsi benyomásainkból ered. De hogy jössz te ahhoz, Zsolt, hogy megtiltsd bárkinek, hogy ezzel kapcsolatban nézetei legyenek? Miféle szabály felállításával kötelezhetsz te bárkit arra, hogy valamennyi halotról csak jó véleménnyel legyen? Nézd végig a ma regnáló politikusainkat. A legtöbbször kétségtelenül a sátánt szolgálja. Sorban meghalnak majd ők is mindannyian. Hánynak mernél felelősséggel menlevelet adni Isten birodalmába való bejutásához? Ugye, ugye. De azért szerinted mindjárt „rohadt állat”, aki egy ismert halott lelkének a pokolba jutását lehetségesnek tartja.

A Barikád.hu szerkesztői is szörnyűséget követtek el: különválasztották az esztétikumot a politikumtól. Gyenge Zsolt fideszes képviselőről (akit emiatt rövidesen kirúgtak) 2005-ben, egy magánlakáson fénykép készült, amelyen SS-egyenruhát visel. A szerkesztők a képet nézve bevallották, hogy nekik tetszett a ruha. „Tényleg tetszett? Akkor menjetek az anyátokba!” – üzented nekik Mátészalkáról.

Amikor az oroszok elhurcolkodtak Magyarországról, a magyarországi bolhapiacokon orosz egyenruhákat és tiszti sapkákat lehetett vásárolni. Gondolom, új tulajdonosuk alkalomadtán fel is vette őket. Zsolt, áruld el nekem, kérlek, akkor hány embert küldtél el ezért az anyjába?

Van valami abnormális abban, ahogy a politikával bizonyos módon kapcsolatba hozható tárgyakkhoz, ábrákhoz viszonyulnak többek között a mai magyar társadalom jogszabályai is. Az ötágú csillag például tiltott hatalmi jelkép, különösen, ha piros. Ennek alapján – ha jól számolom – nyolc ország zászlaját kellene kitiltani Magyarországról. Nem piros ötágú csillagot több mint húsz ország lobogójában találunk. A svasztika egyetemesen tilossá nyilvánításának az az akadály, hogy több ezer éves jelképei a keleti kultúráknak. Nem lehetne felhagyni már ezzel a negatív fetisizmussal, hogy a tárgyak megkapják eredeti jelentésüket, a régi egyenruhák pedig a múlt múzeumi kellékeinek tekintessenek? Mint ahogy a magyar falusi férfiviseletet (lásd a Magyar Gárda ruhája) se kellene senkinek hamis politikai indoklással diszkreditálnia.

Egészen különös számomra, hogy miért háborít fel oly erősen, Zsolt, ha a családfádban zsidó ősöket vél valaki felfedezni. Ha nem igaz a „vád”, akkor kezelje azt az ember úri nagyvonalúsággal, esetleg még egy kis humorral is. Ha véletlenül igaz lenne, akkor pedig kár, hogy ilyen öngyűlölő indulattal akard kitépni magadból elődeidet. Ha a nagy nyilvánosság előtt „szarháziknak”, „kis senkiháziknak”, „tetveknek” nevezed eredeted elemzőit, nem őket alázod meg ezzel, hanem magadat.

Igaz, hogy engem nem „gyanúsítanak” ezzel, de én inkább érdekesnek találnám, ha őseim közt zsidót találnék. Már csak azért sem zavarna, mert vannak zsidók, akiket tisztetek. Aztán meg én akkor is ugyanaz maradnék, aki vagyok.

A végére hagytam, amit magad is a végén mondtál. Igen, a nagykoalíció lehetőségéről van szó. Érdekes, hogy miközben Kövér László lényegében preferenciát fogalmaz meg, amikor kijelenti, hogy a Fidesz a mostani kormány leváltására sem lenne hajlandó koalícióra lépni a Jobbikkal, ugyanakkor politológusok, filozófusok és gyakorló politikusok légiónja értekezik a Fidesz-MSZP koalíciójának a lehetőségéről, sőt valószínűségéről, te, Zsolt, meglepődsz azon, hogy a Jobbik érzékeny e lehetőség felvetődésére, és maga is találgatni kezd. Rosszul fejeztem ki magam: nem meglepődsz, hanem feldühödsz rajta, és ilyenkor kitör belőled a primitív megalázhatnék. Azt mondod: „Ti (...) jobbikosok, olyan hülyék vagytok, mint a segg.”

Hatalmas önhiúság, értelmetlen gyűlölködésed és ezzel kapcsolatos durva megnyilvánulásaid sorára tekintettel azt ajánlom neked, hogy keress fel egy hozzáértő pszichiátert. Magad pedig próbálj meg emberibben viselkedni, és dolgozz rajta, hogy kulturáltabb legyen a stílusod.

Tóth Károly Antal

Göteborg, 2010. március 19-20

(Megjelent a Szent Korona Rádió honlapján.)

http://szentkoronaradio.com/publicisztika/2010_03_24_a-kicsi-cickanyokrol-svedorszagi-level-bayer-zsoltnak